

PROCINEC 2025

Sníh, který nám na sklonku listopadu zkrášlil okolí, zmizel hned začátkem



měsíce. A začátkem měsíce zmizela ze stacionáře paní Izabela. Odešla do pobytového zařízení někde u Benešova. Všem – personálu i klientům – to bylo moc líto. Byla tu velmi oblíbená. Loučení bylo velmi vřelé a u některých se neobešlo se bez slz dojetí. Na rozloučenou přinesla paní Izabela dort a vaječná. Všichni jí objímali a chtěli se s ní naposled vyfotit. Domluvili jsme se, že na jaře vyrazíme na výlet na Konopiště a stavíme se pro ni a vezmeme ji s sebou.



Asi týden tu byla na praxi v rámci rekvalifikačního kursu pro pracovníci v sociálních službách Simona Racková. Asi padesátiletá energická živelná dáma, která se v tomto zralém věku rozhodla změnit svůj život. Dříve se věnovala podnikání, dětem a výuce jazyků. Ted se rozhodla zaměřit do sociálních služeb se

Simona si naše klientky brzy získala, a i jí se tu líbilo. Dokonce říkala, že by tu ráda pracovala. To ji však nabídnout nemůžeme. Na jedno odpoledne si pro klientky stacionáře připravila si povídání o své nedávné cestě na Bali. Měla to hezky připravené a povídala zajímavě. Škoda, že to bylo jen pro



úzký okruh diváků – skupinku klientů stacionáře. Ale třeba se domluvíme na nějaké repríze pro seniorskou veřejnost.

Koncem listopadu začal advent, takže celý měsíc – tak jako každý rok – byl už vánočně laděný. Peklo se cukroví a věnovali jsme se vánoční výzdobě. Obojí dokládáme několik fotografiemi.



Adventní i vánoční čas si užívají především děti a dětských návštěv jsme tu letos měli požehnaně.

Přišli lysolajští školáci zazpívat si s námi koledy. Poslali nám předem písně, které měly nacvičené, takže jsme je mohli v několik exemplářích vytisknout, a tak se naše dámy chytaly i u něčeho jiného, než jsou notoricky známé koledy.



Dále přišli Pejsci z Gagairnky a dělali s nám andělíčky.



Děti z pěveckého kroužku při škole ve Vokovicích si pro nás připravily pásmo koled, písniček a říkánek na zimní a vánoční téma.



Šestáci ze suchdolské školy s námi pekly perníčky.



Rybička nám už tradičně poslední pátek před Vánocemi přišla zapívat před okno.



A děti z MŠ U lesa nás přišly potěšit na naší předvánoční besídku.



Tu jsme měli v pondělí 15.12. Bylo potřeba na ně napéct i něco jiného než cukroví, objednali jsme chlebíčky, Romana udělala svůj vaječňák Přišel nás navštívit patriarcha CČSH Tomáš Butta, který nám zazpíval několik méně známých písní, přičemž se doprovázel na mandolínu. Přišel i místní pan starosta a další zástupci úřadu naší MČ.



Dorazila paní Michalcová z Rybičky, několik členů naší Střediskové rady. A zmíněné děti s učitelkami z MŠ. Ale hlavně přišli klienti našich služeb a další senioři z okolí. Bylo jich tak akorát, aby se vešli, mohli se posadit a trochu hýbat. Akce se povedla, byla tu příjemná atmosféra, pohoštění dostatečné. Takže za rok si to snad budeme moci zopakovat.



Již tradičně před Vánocemi přijeli Kočovníci, aby si s námi zazpívali koledy. A



jako tradičně po „povinných“ koledách přešli k jinému repertoáru a bylo vidět, že ten mají víc nacvičený. Ačkoli letos přišli jen ve dvou, tak to vzali to pěkně „od podlahy“ a naše dámy docela rozdováděly. Některým se to líbilo možná víc než ty koledy, které některým připadají moc vážné a pomalé a málo energické.

Letos jsme se vydali na výlet i v prosinci. Bylo to na přání stálých účastnic,



které si vybrali i cíl. Bylo jím muzeum másla v Máslovicích. Každý rok tam dělají betlém z másla.. Ačkoli název obce původně s máslem nemá nic společného, přesto se místní rozhodli vybudovat muzeum másla, a to pouze na základě fonetické podobnosti jména dávného místního šlechtice s oblíbenou potravinou.



Nijak to nevadí. Muzeum je malé, ale zajímavé a příjemné. Stejně jako průvodkyně, která se nám věnovala. A jistě je přínosné třeba pro dnešní děti, které o másle nevědí než to, že se maže na chleba. To naše dámy u mnohých exponátů pronášely své oblíbené věty, které slýcháme v každém skanzenu, špejcharu atd. „To jsme měli toma.“, „To znám od babičky.“ Apod.

Ale nejen vánočně laděné akce se v prosinci v Horizontu odehrávaly. Mimo jiné přišla paní doktorka Kohoutová, aby nás seznámila s právními novinkami, které se týkají seniorů. Začala výkladem, který však záhy přerostl v besedu, kde se lidé ptali na základě svých nejasností a zkušeností.



Vzhledem ke spoustě dotazů jsme si s paní doktorkou říkali, že příští rok bychom její návštěvu pojमत jako besedu „zeptejte se právníka“.

Také jsme si hráli a cvičili.



V pátek 19.12. přišel do Horizontu poprvé kouzelník. Už jsme tu měli leckoho – mima, tanečnice, žongléry Ale kouzelníka zatím nikdy. Až teď.



Šlo spíše o kouzelnického učně (a tak jsme ho nazvali i v programu). Jde o středoškolského studenta Filipa Malaťáka, jehož koníčkem je nácvik kouzelnických triků. Předvedl nám spoustu triků s kartami, ale třeba i s Rubikovou kostkou, nad kterými nám zůstával rozum stát. Bylo to fajn a doufáme, že příští rok nám zase přijde říct ukázat, co nového se naučil.

V úterý 23.12. pozvala Markéta svého manžela a ten nám ve stacionáři snad dvě hodiny hrál na kytaru a zpíval. Má hodně velký a rozmanitý repertoár, což dámy ocenily a rády si s ním zazpívaly. Určitě by uvítaly, kdyby přišel dříve než za rok.



Pak už byl v Horizontu klid a mír. Letos to naštěstí proběhlo bez úrazů a malérů. Až na Silvestra odpoledne se někteří obyvatelé sešli. Paní Ulčaková připravila úžasné chlebíčky, dali jsme si vaječňák, který zbyl z besídky, a svařáka a asi 2 hodiny jsme si povídali a pak jsme se rozešli domů. A viděli jsme se až v dalším roce. Jaký asi bude?